Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

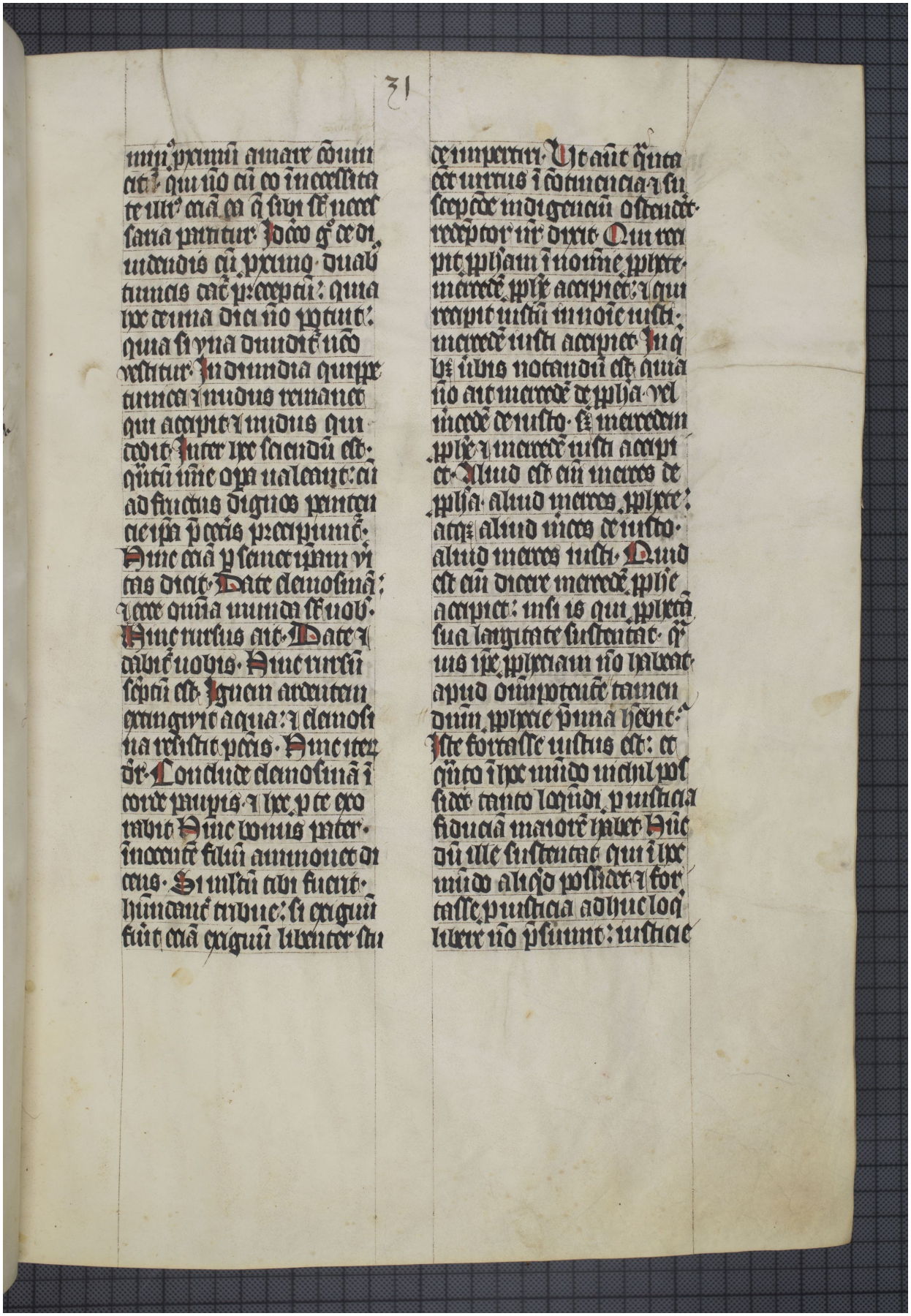

31

nun primum amare omnium
ait. Qui nō ei eo in necessitate
ille eā ei q̄ sibi sit necessaria
prestat. Idcō q̄ de omnibus ei primo duabus
tunicas eā p̄ecepit: quia
ipse de una dia nō potest:
quia si una induit nūdus
relinquitur. In duabus quippe
tunicis i nudus remanet
qui accipit. i nudus qui
tribuit. Inter ipse secundū est.
Qui habet in hoc opa valeant: ei
ad fructus dignos pertinen
ce ipsa p̄ceptis precipiunt.
Hinc eadē p̄ sanctū ipsum vi
tis dicit. Date eleemosynā:
ecce quia mundi sunt vobis.
Hinc rursus ait. Date i
habitū vobis. Hinc rursus
scripsit. Ignem ardentem
extinguit aqua: i eleemosy
na resistit peccatis. Hinc iter
dr. Conclude eleemosynā i
corde pauperis. i ipse pro te oro
rabit. Hinc omnis pater
incessanter filium admonet di
cens. Si ulla habes facere.
Hunc tribue: si cuiquā
fuit eadē cuiquā libenter stu
de impertiri. Ut autē quia
est unus i cōtinencia i su
scepte indigentiā ostendat
redēptor nr dicit. Qui tu
pit ppha in nomine ppheta
mercedē ppe accipiet: i qui
recipit iusti in nomine iusti
mercedē iusti accipiet. In q
bus iubis notandū est quia
nō ait mercedē de ppha vel
mercedē de iusto. sed mercedem
ppe i mercedē iusti accipi
et. Aliud est enim mereri de
ppha aliud mereri ppheta:
atq̄ aliud mereri de iusto.
aliud mereri iusti. Quid
est enim dicere mercedē ppe
accipiet: nisi is qui ppheta
sua largitate sustentat. sed
ius ipse ppheta non ipse
apud omnipotentē tamen
dum ppheta sua habet:
iste fortasse iustus est: et
quia in hoc mundo nihil pos
sidet tanto largiori p iustitia
fiducia maiorē inuenit. Hic
dū ille sustentat qui in hoc
mundo aliqd possidet i for
tasse p iustitia adhuc loq
lucre nō p̄sumunt: iustitie